

04 • julij 2003

da občutim v sebi le eno veličast vesoljstva tihega

1 uvodnik

2-3-4-5-6 www.mladi.com

6-7 intervju

7-8 literatura

USTVARJALNOST MLADIH PREKO PREIZKUŠANJA DO NOVEGA

Ustvarjalnost je eno izmed gibal življenja. Kdor je ustvarjalen, ima ideje, ki jih navadno na tak ali drugačen način izrazi, torej se angažira, prevzame odgovornost v družbi. Ali so mladi danes dovolj ustvarjalni - ali so preveč apatični? Morda pa starejši ne razumejo njihove ustvarjalnosti...

V večkrat nam očitajo, da ne upoštevamo vrednot, da zavračamo tradicijo, da ne spoštujemo dela prejšnjih generacij in da samo hlastamo za novim in naj-novejšim in da smo apatični do tiste "prave" kulture, ki so nam jo servirali v šoli, društvih, gledališčih, po radiu in časopisih, ki da je edina zveličavna, ker je zgajena, bleščeča, spoštljiva do preteklosti ... "naša".

Če pa nekoliko pobliže pogledamo dejavnost naših društev, vidimo, da so mladi zraven pri vsaki pobudi, od pevskih zborov do godb, od festivala amaterskih odrov do rock koncertov, od likovnih, fotografskih in video natečajev do najbolj tradicionalnih literarnih pobud. Starejše generacije seveda ne vidijo v vsem tem prave ustvarjalnosti, ker sodijo po sebi in z merili, ki jim je že davno odklenalo. Zanima jih predvsem kontinuiteta in dostikrat jim je to dovolj, da potrdijo kvaliteto prireditve, ne glede na to, ali gre za rutinsko ponavljanje že preživetih vsebin in oblik, ki mlade ne privlačijo več. Nam pa se ponavljanje upira že samo po sebi, iščemo vedno nekaj novega, preizkušamo lastne moči na raznih področjih, skratka letamo s cveta na cvet v iskanju novih doživetij. Pri tem se večkrat spozabimo in zavržemo tudi tisto, kar je od preteklega še dobro in kar bo v naši kulturi ostalo večno zapisano. Zavedati se tega in ločiti zrno od pleva pa je sposobnost, ki jo bomo pridobili s časom in s preizkušanjem. Pri tem bomo seveda delali napake, a bomo vendarle odkrivali nekaj novega, ki nam bo na vsak način dalo možnost, da se razvijamo in dosežemo nove cilje. Pustite nam delati napake!

Danilo Pahor

Mlad človek je že po svoji naravi ustvarjalen, ker išče in preizkuša novosti. Zato da ne bi enostavno posnemal drugih, pa je koristno, da spozna stvaritve priznanih umetnikov in si s tem izoblikuje okus in izkušnjo.

Mlad človek ustvarja iz želje po novem. Tako se upira vsemu, kar je že ustaljeno in se mu zdi zastarelo. Navdušuje se za vse, kar je moderno in inovativno. Pri svojem ustvarjanju torej upošteva nove smernice. Novostim pa ne sme kar slepo zaupati, mora jih pretehtati in, če so kaj vredne, obdelati, vendar na osnovi svojih prejšnjih izkustev.

Danes ima mlad človek manj časa za ustvarjanje zaradi vseh mogočih dejavnosti, ki mu odvzamejo mnogo prostega časa. Vendar kljub temu pride njegova ustvarjalnost vseeno na dan, tudi medtem ko se ukvarja z vsakdanjimi stvarmi. Vse novice, ki pridejo do njega, vse, kar vidi in sliši, vse to ga stimulira in mu daje navdih. Takoj ko mu šine v glavo neka inovativna ideja, jo mora čimprej iz misli prestaviti v stvarni svet. Tako lahko razvije svoje

talente. Ne sme se bati izraziti svoje ustvarjalnosti tudi na področjih, v katerih ni več, kajti poskusi lahko prinesejo prijetna presenečenja. Po moje je koristno, da se prej seznanimo z delom drugih ljudi, ki so s svojo umetnostjo zasloveli. Tako si izoblikuje svoj okus in se usmeri k tistemu področju, ki mu najbolj prija. Če se mu zdi, da mu dobro uspeva, lahko svojo ustvarjalnost prikaže tudi javnosti, ki bo vrednotila njegovo delo. Četudi ga doletijo kritike, naj naprej vztraja pri svojem. Glavno pa je, da ne posnema v vsem in po vsem koga drugega, kajti to je njemu samemu tuje, ni del njega. Ustvari naj nekaj čisto svojega in originalnega, kar naj ga označuje in prikaže drugim takega, kakršen je.

Alja Sturman

Martin Maver: Suša

RAST PODELJUJE ZAMEJSKE OSKARJE 2003

Ladies and gentlemen, gospe in gospodje, ponosni smo, da Vam lahko predstavimo podelitev prestižnih Zamejskih oskarjev 2003. To nagrado podeljuje Rast mladim zamejkam in zamejcem, ki so se posebno izkazali v vlogi "protagonistov" v letošnjem letu. Letos ne bomo priredili posebnih slovesnosti iz solidarnosti do žrtev vojne. Iz istega razloga ne bomo niti podelili materialnih nagrad. No, ja...

Sedaj pa kar začnimo z nominacijami; letošnje leto nam ponuja precej kandidatov, zato je imela naša posebna komisija precej težko delo pri izbiri nominirancev.

Letošnji nominiranci za glavno moško vlogo so:

► **Andrej Matjačič** - stotica na maturi, šahist, zmagovalec številnih tekmovanj v matematiki, med drugimi tudi svetovne matematične olimpiade;

► **Aleš Plesničar** - tenist SŠD Gaja,

ki nastopa v italijanski A2 ligi, med posamezniki je vključen v najvišjo kategorijo teniških igralcev v Italiji; zamejski športnik leta;

► **David Bandelli** - profesor, pesnik, zmagovalec 2. nagrade na letošnjem natečaju Mladike za poezijo; izdal je že svojo pesniško zbirko *Klic iz nadzemlja*.

Ljudska žirija, ki jo je sestavljalo 80 pretežno mladih članov, je dodala še četrtega zaslužnega nominiranca. To je:

► **Martin Turk** - absolvent režije na AGRFT v Ljubljani, asistent režije pri filmu *Nikogaršnja zemlja*, zmagovalec za najboljši študentski igrani film na festivalu "Go East" v Wiesbadnu, zmagovalec študentske Prešernove nagrade za leto 2002;

Poglejmo sedaj, kako je volila naša žirija izvedencev za manjšinsko stvarnost:

- **Andrej Matjačič** - 25 glasov;
- **Aleš Plesničar** - 31 glasov;
- **David Bandelli** - 17 glasov;
- **Martin Turk** - 7 glasov;

Letošnje nominiranke za glavno žensko vlogo so:

► **Tanja Romano** - maturantka, kotalkarica pri ŠD Polet, zlata kolajna v kombinaciji na SP oktobra 2002, zamejska športnica leta;

► **Ylenia Zobec** - dijakinja, pevka, ki

je svojo kariero začela na televizijskem pevskem tekmovanju Zecchino d'oro, prodrila v svet odraslih na Melodijah morja in sonca. Na letošnji Majenci je uvedla koncert priljubljenega dalmatinskega pevca Oliverja Dragojevića. "Najdebitantka" na festivalu Slovenska popevka;

► **Tjaša Dornik** - dijakinja, organizatorica dijaškega srečanja Di-Verzija;

Člani Zamejske Accademy of Arts, tj. naša ljudska žirija, je dodala še četrto zaslužno nominiranko, ki je:

► **Martina Feri** - pevka jazz in črnske duhovne glasbe, študentka klavirja (GM), glasbene didaktike (tržaški konservatorij) in jazz petja (konservatorij v Celovcu). Med zadnjimi uspehi naj omenimo nastop na državnem finalnem tekmovanju Hit Festival v Saint Vincentu;

Tako se je izrekla naša raznolika žirija:

- **Tanja Romano** - 42 glasov;
- **Ylenia Zobec** - 9 glasov;
- **Tjaša Dornik** - 19 glasov;
- **Martina Feri** - 9 glasov;

Letos pa podeljujemo tudi nagrado za scenarij, tj. za zamejski dogodek leta. Nominirani so bili:

► **Zamejski rock festival** - dvo- oz. tridnevni festival, na katerem se zvrstijo vse znane in manj znane zamejske rock skupine, kot gostje pa nastopajo tudi znani slovenski pevci in skupine - edinstvena in (na žalost) edina pobuda na tem področju v našem zamejstvu;

► **Prešernova proslava trgovskega zavoda "Žiga Zois"** - dobro organizirana, izvirna proslava, na kateri so nastopili znani slovenski kantavtor Vlado Kreslin, dijaški pevski zbor, pevka Ylenia Zobec in

violinist Paolo Vigni. Proslava je kronala daljšo raziskavo o Prekmurju;

► **Sloga Multinvest moški under 20** - nepremagani na deželni ravni brez izgubljenega seta; na meddeželni ravni klonili samo pred polprofesionalno ekipo Sisleya iz Trevisa.

Naša 80-članska ljudska žirija se je spomnila še na četrti zelo uspeli "scenarij":

► **50-letnica SZSO** - sklop prireditvev, pobud, srečanj, razstav, velik organizacijski napor, ki je popolnoma uspel in doživel svoj višek na množičnem srečanju na Sv. Višarjah avgusta lani;

Res težka izbira... Žirija pravi: "The Oscar goes to... - oskar prejme....":

► **Zamejski rock festival** - 28 glasov;

► **Prešernova proslava Trgovskega tehničnega zavoda "Žiga Zois"** - 12 glasov;

► **Sloga Multinvest deželni prvaki under 20** - 29 glasov;

► **50-letnica SZSO** - 8 glasov.

Za oskar za zamejski scenarij so kandidirali: Zamejski rock festival (na prejšnji strani spodaj), Prešernova proslava na trgovskem tehničnem zavodu Ž. Zois, sezona odbojarske ekipe Sloga Multinvest in pobude ob 50-letnici Slovenske zamejske skavtske organizacije (zgoraj foto KROMA, Sloga in T. Susič)

Če povzamemo, so torej rezultati naslednji: **naš zamejski protagonist za leto 2003 je Aleš Plesničar, naša zamejska protagonistka Tanja Romano, zamejski dogodek leta pa je pridobitev naslova deželnih prvakov v kategoriji under 20 moške ekipe Sloga Multinvest.**

• • •

Kako pa so nekateri člani žirije utemeljili svoje izbire? Poglejmo:

Metka, 17 let, Opčine: Za zamejskega "protagonista" sem izbrala Davida Bandellija, ker je aktiven na več kulturnih področjih od petja do poezije in skavtov. Volila sem zanj, tudi ker si prizadeva za kulturni vzpon naše manjšine.

Dunja, 23 let, Opčine: Zamejski oskar bi podelila Andreju Matjačiču, ker je zelo malo slovenskih dijakov, ki se udeležujejo tekmovanj v matematiki. Ta predmet je na šolah nekoliko zastavljen, predvsem ker mladim že od srednje šole naprej ni všeč, zato imajo na njegov račun predsodke in se ga neradi učijo. Zato se mi zdi pozitivno in spodbudno, da mlad fant vzljubi matematiko in se z njo ukvarja tudi kot s hobijem.

Alenka, 22 let, Trst: Med fanti je izbira res težka. Ker se je že treba odločiti, volim za Aleša

Plesničarja, ker je zelo uspešen - obenem pa se mi zdi, da je skromen - je inteligenčen, vrh vsega pa še ... lep!

Miriam, 24 let, Trst: Predlagam, da oskarja za mladega zamejca podelite Martinu Turku. Gotovo je med mladimi zamejci tisti, ki se je na mednarodni ravni najbolj izkazal, in to na filmskem področju, kar ni najbolj običajno, še manj pa enostavno.

Katia, 17 let, Trst: Mislim, da si oskarja zasluži Tanja Romano. Gotovo je naša najbolj uspešna športnica in nas tako predstavlja na najvišjih nivojih. Poleg tega imajo njeni nastopi tudi precejšen medijski odmev, kar pa ni mogoče trditi v isti meri tudi za ostale nominirane.

Nadja, 30 let, Ferlugi: Slišala sem več nastopov Martine Feri. Ima res čudovit in temperamenten glas. Po mojem je dobra pevka, ker se tudi zna prilagoditi različnim glasbenim stilom.

Peter, 20 let, Repen: Volim za Tjašo, ker mislim, da dela nekaj zelo pomembnega. V 3. in 4. letniku sem sodeloval z njo in sem za naš licej zbral imena tistih, ki so se potem udeležili Di-Verzije. Mislim, da je njena pobuda pametna, ker se je lotila nečesa, česar prej ni bilo. Di-Verzija je postala najlepše in najbolj zabavno srečanje med dijaki. Ker je bila tako odprta in prosta pobuda, je Tjaša imela ogromno težav in sitnosti, ker je profesorji niso podprli. Mi smo se morali Di-Verzije udeleževati brez profesorjev in ravnateljev, samo kot posamezne skupine. Mislim, da je škandalozno, da smo se morali boriti proti profesorjem za udeležbo na tako pozitivni pobudi. Zato si Tjaša zasluži oskarja tudi za svoj pogum!

Katia, 17 let, Trst: Osebo sem prepričana, da si oskarja zasluži Ylenia. Zelo sta mi všeč njen glas in njen način petja. V letošnjem letu je Ylenia nastopila na nekaterih važnejših koncertih, npr. na Prešernovi proslavi trgovskega zavoda, kjer je pela s Vladom Kreslinom, in na koncertu Oliverja Dragojevica na Majenci. Povsod je dokazala, da je prerasla svojo vlogo otroške pevke in postala popolna umetnica.

Karin, 17 let, Trst: Najzaslužnejša pobuda letošnjega leta je bil edinstvena priložnost, da se mladi preizkusijo na odru in poslušajo manj znane, a zato ne manj kakovostne skupine iz zamejstva in Slovenije. Poleg tega je ZRF tudi dobra priložnost za zabavo.

Matevž, 22 let, Katinara: Oskarja si zasluži Sloga Multinvest, ker je odigrala res izredno sezono, o tem ni nobenega dvoma! Zmagali so prvenstvo Under 20, ne da bi izgubili en sam set. To je tako izredno, da se ti lahko zgodi enkrat v življenju! Je res izjemno, ni kaj reči!

Martin, 31 let, Opčine: Med dogodki leta je po mojem 50-letnica skavtske organizacije najpomembnejši. Šlo je za dosti pobud, ki so se

zvrstile v več kot letu dni in ki so bile zelo uspešne. Zaključno srečanje na Višarjah je bilo samo višek dela, ki je trajalo več mesecev in pri katerem je sodelovalo ogromno ljudi. Višarje pa so bile že same na sebi uspešen in odmeven dogodek: na Višarje je prišlo več sto mladih zamejcev vseh generacij.

Dunja, 23 let, Opčine:

Oskar za najboljši scenarij oz. za naboljšo pobudo bi dala Trgovskemu tehničnemu zavodu za Prešernovo proslavo. To pa zato, ker niso samo poskrbeli

za zanimivega gosta, Kreslina, pač pa so okrog njegovega nastopa organizirali nastop pevskega zbora, pevke Ylenie Zobec in violinista Paola Vignija. Pripravili so tudi raziskavo o Prekmurju... Torej ni bil samo gol Kreslinov koncert.

Nekateri člani žirije pa so priznali, da na žalost niso poznali vseh kandidatov in so se zato odločili za znana imena. Drugi so volili na podlagi estetskih meril ali simpatij. Mnogi so izbirali pobude, pri katerih

so bili sami tako ali drugače soudeleženi. Večkrat je pred objektivnim presojanjem imel prednost tudi občutek pripadnosti šoli ali ekipi.

Vsem zmagovalcem - in nominirancem - čestitamo, naši potrpežljivi žiriji pa se pristrčno zahvaljujemo. Hvala in nasvidenje, prihodnje leto.

Sara Magliacane

(pri zbiranju glasov žirije in mnenj so pomagale še: Mirjam Malalan, Jadranka Cergol, Breda Susič)

Aleš: "Ko bom velik, bi rad bil arhitekt..." (foto KROMA)

Oskar za moško vlogo: Aleš Plesničar

"Res?!" Aleš se je spontano in počaščeno nasmešnil, ko sem mu naznanila, da je zmagal "Zamejski oskar", ki so mu ga dodelili bralci Rasti. Za intervju sem ga dohitela pred njegovo fakulteto, ko je imel pavzo med predavanji. Skoraj 25-letni Aleš namreč ni samo eden izmed najuspešnejših zamejskih športnikov, pač pa je tudi študent 5. letnika arhitekture. Oskarja si je prislužil zaradi uspehov v tenisu: kot posameznik je svoj najvišji rezultat dosegel leta 1998, ko je vstopil na mednarodno lestvico

(to je tista lestvica, na kateri so tudi Agassi, Ferrero, Kafelnikov idr.) in zavzel 1.300 mesto na svetu, na državni ravni pa je sedaj vključen v najvišjo kategorijo, to je drugo kategorijo - tretjo skupino, kar bolj enostavno pomeni 130. mesto v Italiji. Kot član ekipe Gaja pa tekmuje v A-2 ligi v italijanskem državnem prvenstvu. Poleg vsega tega najde tudi čas za to, da uči in trenira tenis pri slovenskem športnem društvu Gaja.

Bi lahko z bralci Rasti, ki so volili zate, delil kak svoj osebni spomin na kak dogodek, anekdoto, kraj ali ljudi, ki si jih srečal na svoji športni poti?

Najlepši spomin imam iz leta 1998, ko sem nastopil na mednarodnih turnirjih, zato sem takrat odpotoval v Gano in Togo. Izkušnja je bila za mojo kariero edinstvena, nikoli več se ni ponovilo, da bi šel tako daleč tekmovat. Istočasno sem tam doživel tudi uspeh, ker sem dosegel zastavljeni cilj. Bila je velika življenjska izkušnja, ker sem obiskal take kraje, ki jih drugače ne bi

nikoli. Me sprašuješ po anekdoti? Spomnim se, da sem tam na nek način doživel pojem rasizma, o katerem se pri nas veliko govori. V tistih krajih pa sem imel občutek, da se ta rasizem obrne na glavo. Jaz sem bil v očitni manjšini, bil sem pripadnik bogatih belcev, zato so me domačini gledali z drugačnimi očmi. In zaradi tega mi je bilo nekoliko nerodno...

Kaj boš ko boš "velik"?

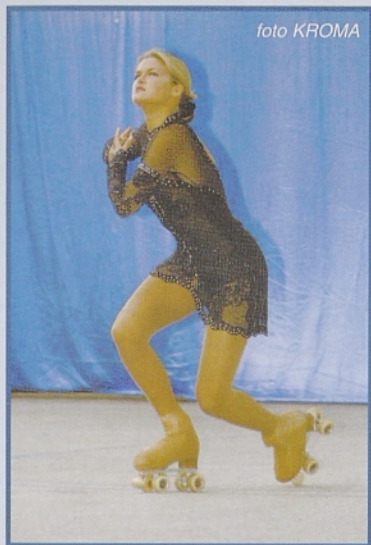
V športu nimam več toliko velikih ciljev, ker pri 25. letih sem tako rekoč v svoji polni zrelosti. Za tiste velike cilje, o katerih sem lahko sanjal, ko sem bil mlajši, je torej že nekoliko pozno, da bi jih lahko dosegel. Ne morem torej več sanjati o tem, da bi bil prvi na svetu. Da bi prišel med prvih 50 v Italiji - to pa je že bolj realno... Sicer pa se moji življenjski cilji tičejo študija na univerzi: ko bom velik, bi rad bil arhitekt...

Komu pa bi ti podelil "Zamejskega oskarja"?

Med moškimi nominiranci bi izbral Martina Turka, ne samo zato, ker je predstavnik mojega letnika, t.j. letnika '78, ampak ker sem imel pred kratkim tudi čas, da sem si ogledal njegove filme. Torej me je res prepričal, da lahko določim njega kot prejemnika oskarja. Med dekleti izberem Tjašo Dornik, organizatorko Di-Verzije, ker se mi zdi ta pobuda povezave dijakov iz zamejstva in Slovenije izjemnega pomena in zelo hval vredna. Za "scenarij" pa bi izbral Prešernovo proslavo na "trgovski". Zdi se mi, da so vse pobude, ki prihajajo od mladih v povezavi s šolo, zelo pozitivne. Mislim, da mora šola spodbujati mlade k taki ustvarjalnosti. In če je v tem primeru proslava tako uspeša, gre pohvala dijakom, ampak tudi šoli, ki je pobudo sprejela in podprla.

Breda Susič

foto KROMA

Skoraj ni bilo dvomov, da bo med ženskimi "nominirankami" zmagala Tanja Romano. Svetovna prvakinja v kombinaciji v umetnostnem kotalkanju je navajena na slavo in je že prava medijska zvezda. V zamejstvu jo pozna malodane vsakdo, saj je neke vrste ambasadorica našega zamejstva v svetu. Vendar se ne obnaša kot kaka

Oskar za žensko vlogo: Tanja Romano

zvezdnica, še posebno na šoli, kjer smo jo "ulovili", ne. Na slovenskem pedagoškem liceju Anton Martin Slomšek iz Trsta je bila enaka vsem ostalim dijakom in dijakinjam, ki so se vsak dan "mučili" pred tablo in za klopmi... Zato je bila takoj pripravljena, da odgovori na nekaj vprašanj, ki ji jih je postavila kolegica iz nižjega razreda...

Kateraga trenutka iz tvoje športne kariere se najraje spominjaš?

Najbolj sem bila seveda vesela, ko sem zmagala svetovno prvenstvo. S svetovnega prvenstva imam čudovite spomine, saj je bila publika res zelo številna, topla in ustvarila je pravo vzdušje svetovnega prvenstva, ki ga pred tem nisem še nikoli doživela.

Kateri so tvoji načrti za najbližnjo prihodnost?

Moji načrti za bodočnost so

sedaj usmerjeni predvsem v to, da uspešno opravi maturi. Takoj za tem pa že razmišljam o ponovni uvrstitvi na prvo mesto na svetovnem prvenstvu.

Gotovo bodo počaščeni tisti nominiranci, ki jih bo "zvezdnica" Tanja Romano volila za "Zamejskega oskarja"... No, komu bi ti podelila oskarja?

Med dekleti bi izbrala Ylenio Zobec, oskarja za "scenarij" bi podelila fantom Sloge Multinvest. Med moškimi nominiranci pa volim za Aleša Plesničarja, ker se mi zdi, da dela zelo resno in ker se je v letošnji sezoni zelo dobro izkazal.

No, športna solidarnost, bi lahko rekli... Tanji seveda čestitamo ob komaj opravljeni maturi in ji voščimo obilo uspeha na svetovnem prvenstvu.

Mirjam Malalan

Oskar za "scenarij": Ambrož Peterlin, Sloga Multinvest under 20

Če sta med moškimi in ženskimi nominiranci za "Zamejskega oskarja" Aleš Plesničar in Tanja Romano zmagala gladko, če ne celo prepričljivo, je bila bitka za oskarja za "Zamejski scenarij" med bralci Rasti oz. tistimi, ki so sestavljali našo žirijo, kar huda... Fantje Sloge Multinvest pa niso klonili niti v tej "tekmi". Ohranili so svoj rekord nepremaganosti - tako kot so ostali nepremagani na prvenstvu Under 20 na deželni ravni, saj niso izgubili niti enega samega seta, na meddeželni ravni pa so klonili samo pred polprofesionalno ekipo Sisleya iz Trevisa. Tako bo torej v tem primeru Rast segla po svojih virtualnih oskarjevih kpicah in jih z zaloge potegnila kar dvanajst... Kipec gre namreč vsem dvanajstim članom ekipe Sloga Multinvest. To so David Cibi, Gorazd Furlan, Denis Iozza, David Kosmina, Ambrož Peterlin, Nicholas Privilegi, Matjaž Romano, Andrej Schart, Danjel Slavec, Kristjan Stopar - na meddeželni tekmi proti Sisleyu sta nastopila še Matija Rauber in Simon Rožac. Da bi nekoliko bolje spoznali te nadebudne fante in izvedeli kaj več o njihovem uspehu, smo na kratek pogovor

povabili kapetana ekipe, Ambroža Peterlina, dijaka 4. letnika na pedagoškem liceju Antona Martina Slomška v Trstu.

Ekipe Sloge Multinvest je dosegla zmago na deželnem prvenstvu Under 20. Kot kapetan ekipe kako bi nam opisal svoj uspeh oz. najlepšo tekmo?

"Vesel sem, da sem kapetan te ekipe, še posebej zato, ker vztrajamo do konca in tako dosežemo veliko točk ter uspeha. Najlepša tekma je bila, ko smo igrali doma proti Futuri iz Pordenona, ki so naši nasprotniki že več let. Tako smo jim pokazali, kdo smo. Navsezadnje pa

Ambrož: "Vesel sem, da sem kapetan te ekipe."

(dalje)

moram reči, da so nam vsi starši bili v moralno podporo, ker so med tekmami navijali za nas in nam vlivali novih energij ter zmanjšali začetno napetost."

Kako se počutiš v družbi soigralcev in kakšno vzdušje vlada med fanti ekipe? Se razumete? Ali ob koncu tedna hodite skupaj ven?

"S soigralci se dobro razumemo. Moram reči, da med nami vlada veselo in sproščeno vzdušje. Ob sobotah zvečer hodimo skupaj ven in se med seboj večkrat šalimo. Mislim pa, da se

znamo zabavati in istočasno doseči dobre rezultate, saj nam je zmaga na deželnem prvenstvu dala res veliko zadoščenja. Drugače pa znamo s soigralci razločiti, kdaj je čas za zabavo in kdaj ne (no, to pa se ne zgodi vedno!)."

Izmed vseh kandidatov za zamejskega oskarja za koga bi glasoval in zakaj?

"Glasoval sem za Tanjo Romano in Aleša Plesničarja. Tanjo poznam tudi osebno, ker hodiva na isto šolo, Aleš pa mi je simpatičen!"

Metka Šinigoj

PREDSTAVNIK SLOVENCEV IZ ITALIJE V ODBORU YEN-A

Sredi junija so se nekateri MOSP-ovci oz. člani MsSSk mudili v Flensburgu, na severu Nemčije, na meji z Dansko. O tem, kaj se je tam dogajalo, smo povprašali Matjaža Jakliča.

Kako to, da ste se odpravili v Flensburg?

MOSP je poslal v Flensburg svojo delegacijo, ker se je tam vršil izredni občni zbor YENa. Redni občni zbor je bil letos na Koroškem, kot smo že poročali. YEN se je takrat znašel nekako v težavah, ker so iz odbora odstopili predsednik, podpredsednika in blagajnik, tajnici pa je potekel mandat. Tako je prišlo do situacije, v kateri se je YEN znašel brez odbora (boarda - po angleško), brez novih kandidatov za funkcije, skratka nastal je velik problem, ker pač organizacija ne more delovati in pa tudi ne obstajati brez odbora.

Kako ste tokrat rešili te probleme?

Ja, lahko rečem, da smo te probleme rešili oziroma upam, da smo jih, saj smo izvolili nov odbor. Edino, kar je zaenkrat ostalo nerešeno, je vprašanje osebe, ki bo v okviru YEN-a zaposlena full-time. Tudi to pa

bo rešeno najkasneje v teku dveh mesecev. Izvolili smo nov odbor, ker smo našli primerne kandidate za vse funkcije. To je bila glavna stvar, ki nam ni uspela na rednem občnem zboru v Šent Jakobu na Koroškem pred dvema mesecema. Med tem časom, pa je delovala neka koordinacijska skupina, ki je nadzorovala delo Competence Teama. Kompetenčna ekipa je neke vrste neuradni organ YENa, ki v težjih trenutkih oziroma takrat ko je preveč dela, pomaga odboru s tem, da si prevzame razne naloge. Nov odbor bo deloval še za nekaj tednov pod nadzorstvom koordinatore, ki so Tjallien Kalsbeek in Elbrecht Claus iz Zahodne Frizije (Nizozemska) in pa Anne K. Hahn iz Severne Frizije (Nemčija).

Kdo sestavlja nov odbor?

Od članov prejšnjega odbora je potrjena samo tajnica Alice Ratys iz madžarske manjšine v Romuniji. Novi člani pa

so: Nemec z Danske Stephan Kleinschmidt, ki bo opravljal predsedniško funkcijo za dve leti, podpredsednica za dve leti bo Ydwine Willemsma, ki je zahodna Frizijka, za eno leto pa bom podpredsednik tudi sam, blagajnik za dve leti pa bo Gergo Dardai, Nemec iz Madžarske.

Je poleg Frizijcev še katera druga organizacija, ki veliko dela za YEN?

Ja, seveda, da so še druge,

Nov odbor YEN-a z leve proti desni: Gergo Dardai, Ydwine Willemsma, Stephan Kleinschmidt, Alice Ratys in Matjaž Jaklič.

mislim, da je dejstvo, da so bili Frizijci in Frizijke v zadnjih letih vedno prisotni v Boardu in da so tokrat celo odločilno pomagali v "krizni" ekipi, le naključje. Moram priznati, da imamo mi, Slovenci, z njimi poseben feeling. V tem trenutku so vsekakor še vse organizacije, razen nekaterih, precej aktivne. Te redke, ki niso aktivne, so v glavnem tiste, ki samo plačujejo članarino in se ne udeležujejo seminarjev, ali mlajše organizacije, ki pa jih skušamo sedaj upeljevati v delo. Vsi ostali precej redno delajo, vsaka organizacija je sedaj odgovorna za kako nalogo. MOSP na primer pripravlja knjižico, ki bo neke vrste vodnik z navodili za pripravo mednarodnih srečanj "Voices of Europe" in pa vodnik z navodili za izmenjave med manjšinami.

Kako to, da je bil izredni občni zbor YENa prav v Flensburgu?

V Flensburg smo se odpravili, ker je izredni občni zbor YENa organizirala tamkajšnja SDU (Sydslesvigs danske Ungdomsforeninger), organizacija Dancev v Nemčiji. Ker je bilo treba to srečanje pripraviti v zelo kratkem času, so se Danci sami ponudili, saj imajo tudi sredstva, da

lahko izpeljejo tako zahtevno pobudo. Bili pa smo veseli obiska v Flensburgu, ker je to prekrasno pristaniško mesto na Baltskem morju, ki ne zgleda tipično nemško, ampak dansko. Vsi smo bili dokaj presenečeni, ko smo videli vsa sredstva, s katerimi razpolaga tamkajšnja manjšina. Upam, da bomo tudi mi kdaj imeli kaj vsaj od daleč podobnega temu, kar imajo oni, ampak bojim se, da to brez kakih atentatov res ne bo mogoče!

No, mimo šal, ostajamo v uredništvu optimisti... Hvala, Matjaž, za pogovor!

Erika Buzin

"Flensburg je prekrasno pristaniško mesto na Baltskem morju."

Tjaša Korelc

RADA BI ZASPALA ZA VEDNO

I.

Zarija vstala je,
se odela v rdečo obleko,
roke je stegnila čez obzorje,
pokrila s poljubi je morje.
Vse bilo je rdeče, mehko, krvavo.
Zarja zvečer je umrla.

II.

Na puščavskih sipinah pomislim nate,
na roke, ki zemljo rahljajo.
Trdne, krepke, hrapave dlani,
vanje si skril svoje oči.
Da te svet ne bi ranil,
da živ bi ostal.
Nič ni pomagalo, umrlo je vse,
puščica se zarila v tvoje je
krhko, bolešno srce.

III.

Človek človeku je tujec,
ne brat,

boli me, ker moram to spoznati.

Zakaj me boli, odgovora ni.

Zvedave oči govorijo mi,

vprašuješ me vedno: "Kdo si?"

Pogled imam mrzel, so hladne oči,

sploh se ne vidi, da kaj me boli.

Strah bo odgovor.

Samo strah.

IV.

Z njimi noč ni dolga,

s svojimi strahovi drvim,

puščam za seboj priložnosti,

ki jih več ne dobim.

Plahe sence, ki jih lovim,

gredo svojo pot,

jaz pa jim sledim

in dobim svoj coupe de gr.ce,

kar prenesem na belino papirja,

brez pastelov,

s praskami jo napolnim,

da se naguba;

(dalje) »a«

Tjaša Korelc
je za ciklus
pesmi "Rada
bi zaspala za
vedno" prejela
2. nagrado
na letošnjem
literarnem
natečaju Skk-
MOSP.

Utemeljitev:
»Mlada pes-
nica kaže
smisel za
poetični
izraz in zna
kljub
nekaterim
okornostim
v rimah – s
pomočjo
učinkovitih
prispodob
dobro prika-
zati svoja
čustva in
mišljenje.«

☞ (dalje s prejšnje strani)

potem olupim mandarino
in jo po koščkih goltam,
kot nekaj odvečnega,
jo brezsrčno zmečkam
in pijem njen življenjski sok,
kot vampir človeško kri,
ker je sam mrtev in ena sama kript
sredi vlažne in mrzlo gomazeče zemlje.

V.

"Mami, glej, goba na morju,
velik oblak! Kaj je to?"

"Drži se me in teci,
morava zbežati."

"Kam, mami? Bo prišla tudi moja prijateljica?
Danes bi se morala igrati!
Mami, ne morem več!"

"Moraš, ker naju lovi oblak.
Tisto je hudoben oblak,
ki ubija ljudi, veš,
in otroke tudi."

"Tudi jaz bom umrl, mami?
In ti? Ti me boš čuvala, je res?
In tako ne bom umrl
in se bom lahko še naprej igral.
Rad te imam, mami."

"Tudi jaz tebe, mali."

VI.

Šla sem in še hodim
mimo svojega življenja,
mimo svojega rojstva,
mimo vsega svojega,
kar nikoli ni bilo moje.
Odmaknjena si tkem prihodnost,
ki je ne poznam.
Medtem pa rože cvetijo,
listje odpada,
sonce zahaja in vzhaja,
otroci se rojevajo
in bombe padajo.

VII.

Šla sem popotnica skozi atomski vek,
bombe sem slišala močan odjek.
Trave pod mojo nogo
vse so osušele,
rože pod mojo roko
koj so ovele.
Dvignila visoke nebotičnike

z mogočnim sem žerjavom,
postavila dolge pločnike
s svojim korakom.
Zastrla otroku pogled sem na luno,
zbrisala legendo o lovu na runo,
dečku ni bilo več dovoljeno sesti na travo
in nebo ni bilo več plavo.
Zdaj ni več limon na vejah,
ljudje se srečujejo le še na sejah,
žabe živijo samo v vivarijih,
hrošči se plazijo v pustih terarijih.
Nekoč čisto morje
sam naftni je madež,
zastiram obzorje,
prinašam umazani dež.
Otrokovih zvedavih in lepih oči
ne morem zapreti in ne oslepiti.
On vidi in sanja lahko še naprej,
zida svetove in želje brez mej.
Otroku ne morem sanje izpiti,
ker so prelepe njegove oči.

VIII.

Rada bi spala,
medtem ko bo vstala rdeča zarja,
ko me svet pred vojno opozarja,
ko bo nebo težko in svinčeno,
ko bo naše srce močno ledeno.

Rada bi spala,
ker nočem videti smrti teh otrok,
ker vse je strah, ko slišijo ropot,
ker bombe padajo iz naših rok.

Rada bi spala,
da ne bi zaman jokala,
da ne bi smrti spoznala,
da ne bi med trupli ga iskala.

Tako sem starca vprašala,
kako dolgo, misli, bom spala.

Drago dekletce, majhno si še
in veš, da na svetu obstaja gorje.
Tako trpljenje me boli,
da tebe dekle tako žalost mori.
Želim ti vse dobro, mirno zdaj spi,
večen se spanec to noč naj ti zdi.
Da bi ne videla, kaj se godi,
da bi ne čutila zlobe moči,
da bi ne slišala strašnih noči,
večno bi morala spati.

Tako je hitel starec šepetati,
da sem hotela za vedno zaspati.

NB. V prejšnji številki Rasti smo objavili tri dnevniške zapise Petra Verča. Avtor je za to delo prejel 1. nagrado na letošnjem literarnem natečaju Skk-MOSP.

Utemeljitev:
»Avtor je sicer klasično tematično nagradil in razvil na živahen in zelo berljiv način v lepem in sproščenem jeziku.«